

1 אך על זה באה ההוראה מהדלקת הנרות - שעצם הדלקת הנרות (לא רק העלאתן לאחר שכתב
2 דולקים) היתה על-ידי אהרן הכהן בעצמו, ובהתאם לכך צריך גם הוא להתעסק ולפעול עם כל אחד
3 מישראל, אחד צדיק ואחד רשע, שגם אצלו ישנה "נפש השנית"⁸¹, "נר ה' נשמת אדם", אלא שצריך
4 להדליקה ולהאירה ב"נר מצוה ותורה אור"⁸², ולא "להתנפח" ("בלאָזן זיך") ולטעון שאין זה לפי כבודו
5 כו'.

6 ובפרט שענין זה קשור גם עם הציוויים⁸³ "הוכח תוכיח את עמיתך", שזהו ציווי המוטל על כל אחד
7 מישראל ביחס לחבירו, ש"כל ישראל ערבים זה בזה"⁸⁴, שלכן צריך להבטיח ("באַוואָרענען") שהנהגתו
8 תהיה כדבעי, בכל פרטי הענינים, ממצוות-עשה עד לדקדוק קל של דברי סופרים (ובפרט להדעה ש"הוכח
9 תוכיח" הוא ענין כללי בנוגע לכל מצוות התורה, ולא קשור עם כל ענין בפני עצמו⁸⁵, כידוע החקירה
10 בזה, גם בנוגע לאיסור ד"לפני עור", ועל-דרך-זה בנוגע לחצי שיעור וכיוצא בזה⁸⁶); וכמו-כן ישנו הציווי
11 "ואהבת לרעך כמוך"⁸⁷, "לכל נפש מישראל למגדול ועד קטן .. שכולן מתאימות ואב אחד לכולנה",
12 כמבואר בתניא פרק ל"ב.

13 ולכן תבעו רבותינו נשיאינו שתהיה ההתעסקות עם הזולת⁸⁸, ועד לאופן שזהו ענין שנוגע בחיות שלו
14 - "חייך".

15 יג. אמנם, כללות הפעולה על הזולת היא על-ידי-זה שתחילה פועל בעצמו כו'.

16 וכפי שדרשו רז"ל⁸⁹ על הפסוק⁹⁰ "ואהבת את ה' אלקיך", "שיהא שם שמים מתאהב על ידך",
17 ועל-ידי-זה פועל על הזולת שגם אצלו יהיה הענין ד"ואהבת גו'", והרי אהבת ה' כוללת את כל התורה
18 כולה, כי אהבה היא שורש לכל רמ"ח מצוות-עשה⁹¹, כולל גם מצות היראה, שהיא שורש לכל שס"ה
19 מצוות לא-תעשה⁹¹.

20 ועד שפועל גם בחלקו בעולם - שגם בשעה שעוסק בעניני העולם, אכילה ושתייה ושאר עניניו
21 הגשמיים, ניכר שהשכינה שורה בו.

22 ועל-ידי-זה פועלים את הגאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו.

* * *

23 יד. מאמר (כעין שיחה) דיבור-המתחיל וידבר גו' בהעלותך את הנרות.

* * *

24 טו. נהוג לאחרונה ללמוד פסוק בפרשת השבוע עם פירוש רש"י, ונוסף לזה, יש להמשיך גם בביאור
25 הפירוש רש"י בפרשת נשא, ששאלו על זה כמה וכמה שאלות⁹².

26 ואף שלכאורה יש להקדים את הביאור בפירוש רש"י בפרשת נשא, מכל-מקום, כיון שזהו מענה על
27 שאלות, שנוגע בעיקר להשואלים, ואילו הביאור בפירוש רש"י בפרשת השבוע הוא ענין שנוגע לכולם,
28 לכן ידובר תחילה אודות פירוש רש"י בפרשת השבוע, ואחר-כך אודות פירוש רש"י בפרשת נשא.

29 טז. הביאור בפירוש רש"י על הפסוק⁹³ "או בדרך רחוקה", "נקוד עליו, לומר, לא שרחוקה ודאי,
30 אלא שהיה חוץ לאסקופת העזרה כל זמן שחיטה. פסח שני מצה וחמץ עמו בבית, ואין שם יום-טוב,

(88) ראה גם תורת מנחם - התוועדויות חכ"ט ע' 189. ועוד.

(89) יומא פו, א.

(90) ואתחנן ו, ה.

(91) תניא פ"ד.

(92) כ"ק אדמו"ר שליט"א אמר, שכרגיל, שואלים

"פאָרדרייטע שאלות", ואילו הענינים הפשוטים שנוגעים לפשט

- שלא נתבארו מפני קוצר הזמן - לא שואלים.

(93) פרשתנו ט, יו"ד.

(81) תניא רפ"ב.

(82) משלי ו, כג.

(83) קדושים יט, יז.

(84) סנהדרין כז, סע"ב. וש"נ.

(85) ראה גם תורת מנחם - התוועדויות ח"ח ס"ע 259. וש"נ.

(86) ראה תורת מנחם - התוועדויות חמ"ו ע' 397 הערה 41.

וש"נ.

(87) קדושים שם, יח.